

τούτου τὸν αὐτοκράτορα, παρ' οὗ καὶ ἔλαβε τὴν ἐπιταγὴν νὰ ἐξώσῃ τοὺς Ἑβραίους παραχοῆμα ἐκ τοῦ βασιλείου (19). Τούτου ἕνεκα μέγα πλῆθος τῶν δυστυχῶν ἐκείνων κατέφυγεν ἐν ἔτει 1540 εἰς Κέοκυραν, ὅπου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν πρῶν φυγαδευθέντων Ἰσπανῶν ἔκτισαν συναγωγὴν, ἣτις πρὸς διάκρισιν τῆς ἀρχαιοτέρας ἑλληνικῆς ὀνομάζεται εἰσέτι ἀπουλική καὶ ἰσπανική καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης χρονολογεῖται ἡεῖς Ἰταλὸς καὶ Ἑλληνας διαίσεις τῶν Ἑβραίων τῆς Κεοκύρας.

Ἡ διοργάνωσις τῆς κοινότητος αὐτῶν ἐγένετο κατὰ μίμησιν τῶν Χριστιανῶν, διότι ἐκάστη συναγωγὴ εἶχε δύο συνδίκους (Menunim), δύο ἐπόπτας καὶ δύο ἐπιτρόπους (Parnassim). ἀπετέλει δὲ ἴδιον σῶμα καὶ εἶχε ἰδιαιτέρον συμβούλιον, ὅπερ συνεκαλεῖτο πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἰδίων ὑποθέσεων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν συνδίκων-κοινοῦν δὲ πραγμάτων προκειμένων τὰ συμβούλια ἠνοῦντο καὶ ἀπὸ κοινοῦ συνεσκέπτοντο. Οἱ σύνδικοι, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν φρατόρων τῶν συναγωγῶν, οὗς ἐπὶ τούτῳ συνεκάλει κατ' ἔτος ὁ Βενετὸς Προνοητὴς εἰς τὰ ἐν τῷ φουρούῳ μέγαρον αὐτοῦ, ἐφρόντιζον περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας, συνδιήλλαττον τοὺς διαφορομένους καὶ εἶχον ἀγορανομικὰ καθήκοντα. Ὄφειλον δὲ πρὸς τούτοις νὰ παρευρίσκωνται ἐν πάσαις ταῖς δημοσίαις τελεταῖς φοροῦντες στολὴν ὁμοίαν τῇ τῶν λοιπῶν Χριστιανῶν συνδίκων, ἀλλ' ἐξ ἑρίου καὶ οὐχὶ ἐκ μετάξης ὡς ἡ ἐκείνων, προσέτι δὲ ἄοπλοι καὶ μετὰ βραχέιας φενάκης, διότι τὸ ξίφος καὶ ἡ μακρὰ φενάκη ὑπὸ μόνων τῶν χριστιανῶν ἐφοροῦντο.

Ἔπεται τὸ τέλος

I. A. ΡΩΜΑΝΟΣ

Σ' ΕΝΑ ΟΡΦΑΝΟ

Μὴ κλαῖς, παιδί· τ' ὀλόχρυσο κεφάλι
Μὴ γέρονς ὡσάν ῥόδο μαραμένο·
Μὴν ἀκουμβῆς 'ς τὴ μητρικὴ σου ἀγκάλῃ
Ζητῶντας τὸν πατέρα λυπημένο.

Ἄκου ἡ καρδιὰ τῆς μάνας σου πῶς πάλλει.
Ποῦ 'ς τὸ στῆθος δὲ κλεῖ τ' ἀγαπημένο.
Καὶ τὸ πρόσωπο γέρονι ἀγάλι γάλι
Γιὰ νὰ κρῖνῃ τὸ βάλωμα τὸ κλαῦμένο.
Γύρισε ἐδῶ τὸ δακρυμένο μάτι,
Νὰ ἰδῆς σ' αὐτὴ τὴ σφαῖρα ποῦ εὐωδιάζει
Ἀπελπισιὰ παντοῦ καὶ μαύρον ἀπάτη·

Κύτταξε πόσοι δύστυχοι ἐδῶ ζοῦμε !
Μιὰ μάνα, ὠραῖο παιδί, μᾶς ἀγκαλιάζει,
Κ' ἕνα πατέρα ἀνώφελα ζητοῦμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΑΙ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑΙ

Ταυρομάχος

Ἡ Δευτέρα, συνήθως ἡμέρα τῶν ταυρομαχιῶν, *dia de toros* εἶνε ἡμέρα σχολῆς· οὐδεὶς ἐργάζεται κατ' αὐτήν, ἡ πόλις δὲ ὀλόκληρος εἶνε ἀνάστατος· ὅσοι δὲν ἐφωδιάστησαν εἰσέτι με εἰσιτήρια, σπεύδουσιν εἰς τὴν ὀδὸν, ἔνθα κείται τὸ γραφεῖον τῶν εἰσιτηρίων, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εἴδωσι θέσιν τινα κενήν.

Ἄθροον τὸ πλῆθος μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον.

Ἴδου τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἐφίππου ἐθνοφυλακῆς, τὸ ὅποιον προχωρεῖ μετὰ τοὺς σαλπικτάς ἐπὶ κεφαλῆς διὰ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν κονίστραν, οὐδεὶς δὲ θὰ ἐπειθετο δι' οἰοδῆποτε λόγον νὰ χάσῃ τὸ θέαμα τῆς ἐκκενώσεως τῆς κονίστρας καὶ τῆς κατεσπυσμένης φυγῆς τοῦ ἀλγωναζιῶ, ἀφοῦ ρίψῃ πρὸς τὸν θεράποντα τὴν κλεῖδα τοῦ *toril*, τοῦ ἔρκου· δηλαδὴ, ἔνθα εἰσὶν ἔγκλειστοι οἱ κερασφόροι μονομάχοι. Τὸ *toril* κείται ἀντικρὺ τοῦ *matadero*, ὅπου ἐκδέρονται τὰ φονευόμενα ζῶα. Οἱ ταῦροι ἄγονται τὴν προτεραιάν διὰ νυκτὸς εἰς λειμῶνα κείμενον ἐγγὺς τῆς Μαδρίτης καὶ καλούμενον *el arroyo*, ὅν ἐπισκέπτονται κατὰ προτίμησιν οἱ ἔραστοι τῆς ταυρομαχίας. Ἄλλ' ὁ περίπατος οὗτος δὲν εἶνε ὅλως κίνδυνος, διότι οἱ ταῦροι βόσκουσιν ἐκεῖ ἐλεύθεροι καὶ οἱ φύλακές των μετὰ κόπου δύνανται νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπ' αὐτῶν. Κατόπιν τοὺς ὀδηγοῦσιν ἐντὸς τοῦ σταύλου τοῦ ἀμφιθεάτρου διὰ μέσου γηραιῶν βοῶν ἐκγεγυμνασμένων εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἐπίτηδες ἀναμιγνυομένων εἰς τὴν ἀτίθασσον ἀγέλην.

Ἡ *plata de Toros* (πλατεῖα τῶν Ταύρων), κείται ἐντὸς τῆς πύλης τῆς Ἀλκάλας πρὸς ἀριστεράν, ἀποτελεῖ δὲ τεράστιον περίβολον, οὗ τὰ τεῖχη εἶνε κεχρισμένα δι' ἀσθέτου. Ἐπειδὴ πάντες ἔχουσι προμηθευθῆ ἐκ τῶν προτέρων τὰ εἰσιτήρια, ἡ εἴσοδος ἐνεργεῖται ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀταξίας. Καθεὶς ἀναρριχάται εἰς τὴν θέσιν του καὶ κάθηται εἰς τὸ ἠριθμημένον θρανίον του.